

1949

Обязательный элемент

მონტაჟი მხატვ. გ. ლომიძისა

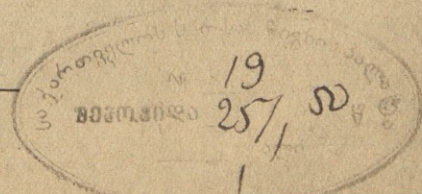
ამხანაგ სტალინის სახელი უკვე დიდი ხანია მშვიდობის დროშა გახდა ყველა ქვეყნის ხალხთა შვეგნებაში.

გ. შალანკოვი

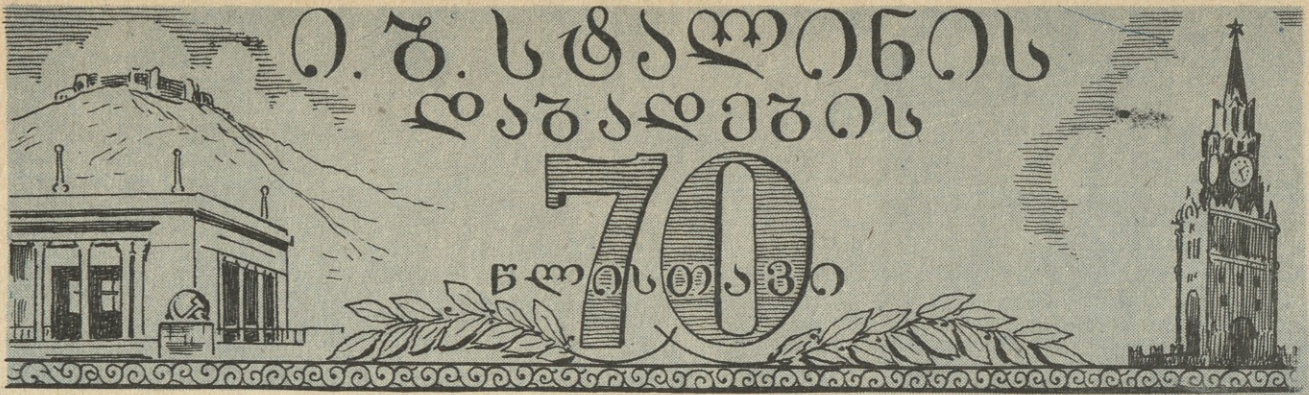
დემოკრატიისა და სოციალიზმის ბანაკი დღეს—ეს არის დიდი საბჭოთა კავშირი, ეს არის დემოკრატიული პოლონეთი, ჩეხოსლოვაკია, ბულგარეთი, რუმინეთი, უნგრეთი, ალბანეთი, ჩრდილო კორეა, მონღოლეთის სახალხო რესპუბლიკა... ეს არის ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა... ეს არის გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა.

ძღვევამოსილი სტალინის დროშა ჩაუქრობელი მზის შუქით ბრწყინავს, ხალხთა მშვიდობას, ხალხთა დიდებებს, ხალხთა სიკეთეს მიუძღვის წინა.

სოციალიზმის ჩირაღდანია ბრძენი ბელადის დიდი სახელი, ჩვენი დროშაა, ჩვენი წინსვლაა, ჩვენი დიდების გამომსახველი.

ნ ი ა ნ ბ ი

ლორჯბა ბერძელ

სიძიდის ნათქვამი.

ჩვენი ძველი ზღაპრები

ლორჯბა ბერძელ, ვინც ყრუნი უნდა
 ყველგან ვარსკვლავთა ბრწყინებულ მთაზე,
 ვინც მთვლილად ენ ღირსაში, —
 ლორჯბა ბერძელ!

ლორჯბა ბერძელ, ვინც შუკვარია,
 მთელი მსოფლიო ბრძოლი ჩვენი;
 ვინც ამ ლორჯბაში აქვს აქ შუკვარია
 მთა მთელი ჩვენი ჩვენი.

ვინც ვერაღი მთელი მთვლილად
 ვინც ხარბთი ვერაღი ენაზე,
 მ, რომელი მთვლილად, რომელი მთვლილად
 ჩვენი სამართალი მთვლილად.

თითქმის ვერაღი ვარსკვლავთა
 თითქმის ვარსკვლავთა, მთვლილად
 თითქმის ვინაღობი მთა მთვლილად:
 "ლორჯბა ბერძელ!"

ლორჯბა ბერძელ, ვინც ყრუნი უნდა
 ყველგან ვარსკვლავთა ბრწყინებულ მთაზე,
 ვინც მთვლილად ენ ღირსაში, —
 ლორჯბა ბერძელ!

Handwritten signature

კახიანი

კახიანი?
 რომელი მთვლილად მთა
 ვინაღობი მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

სადაც ყოი,
 კახიანი მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად, მთა მთვლილად
 კახიანი, რომელი მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

სადაც მთვლილად მთა მთვლილად
 კახიანი მთა მთვლილად მთა მთვლილად!
 რომელი მთა მთვლილად

სადაც მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

სადაც მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

Handwritten signature

მთა მთვლილად

მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

Handwritten signature

მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

Handwritten signature

მთა მთვლილად

მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად
 მთა მთვლილად მთა მთვლილად!

Handwritten signature

„...და ჩვენ ნულარ დაგვემდურებიან ბატონი ბურჟუები, თუ მათ ასეთი ომის მეორე დღეს სათვალავში დააკვდებათ ზოგიერთი მთავრობა, რომლებიც ამჟამად მშვიდობიანად მეფობენ „წყალობითა ღვთისათა...“

ი. ბ. სტალინი

საანგარიშო მოხსენებიდან საკავშირო კ. პ(ბ) XVII ყრილობაზე

ნაკსუდირა

(რომანიდან „კეცხოველი“)

ოცდაათამდე კაცი ქალაქის გარეთ ბუჩქნარში შეკრებილიყო და მოლზე იჯდა. იყო სიჩუმე. პაპიროსის ხვეული ბოლი მთვარის შუქით განათებულ ცისკენ იწევდა. შუაში ისხდნენ: სოსო და ლადო!..

დუმბილი მოხუცმა დაარღვია: — მაშ, ძებო, ჩვენ მუშათა წრეების წარმომადგენელთა თათბირზე ვადგენთ: ზევ დილით პირველად გამოვალთ მუშათა საერთაშორისო დღესასწაულზე, პირველი მაისის პირველ ხმებს გავაგონებთ ქვეყანას! სოსოს და ლადოს გეგმა ჩინებულია: პოლიცია თუ დაგვესხმის და ხმაურს ასტეხს, ეგეც ხომ საქმეა, ამითაც ჩვენს წისქვილზე მიუშვებენ წყალს და მოძრაობაც უფრო მტკიცე ფეხზე დადგება!..

— კარგია, კარგი! მას შემდეგ, რაც სოსოს სიტყვები მოვისმინე, საქმის წარმატებით დამთავრებაში ერთი წუთითაც არ მეპარება ეპეი,—მიუგო მას იმედინად ერთმა და მას ყველა დაეთანხმა.

მესამე დღეს დილით, ჯერ მზე არც კი ამოსულიყო, როცა ნაძალადევის ქუჩებში ბოძებთან ჩამოყვინთულ გოროდოვებს დასცინოდნენ ღრმადელისკენ მიმავალი მუშები, სადაც საპირველმაისო კრება იმართებოდა.

ერთ გოროდოვის თვალები დაუხუჭა, პირი გაეღო, ქუჩის სვეტზე მიედო თავი და ხროტილობდა.

მას ვილაც ახალგაზრდა მუშა წამოეპარა და საპირველმაისო პროკლამაცია ზურგზე მიაკრა.

არც კი განძრეულა გოროდოვო. ახალგაზრდა მუშა ჩუმი სიცილით გაშორდა მას.

იმ ქუჩით მიმავალნი სხვა მუშებიც ჩაძინებულ გოროდოვისთან გავლისას თავშეკავებით, მაგრამ გულიანად იცინოდნენ.

— განა ცუდი კედელია?
— თავისივე უბედურება თვითონვე ზურგზე გაუკრავს და ხალხს ახარბებს!

აქ მალე ხალხი მოგროვდა. გოროდოვის ზურგზე გაკრულ პროკლამაციას კითხულობდნენ და იცინოდნენ.

უეცრად გოროდოვოიმ თვალები გააახილა და მის გარშემო მოგროვილი ხალხი რომ შენიშნა, დაუცაცხანა.

ხალხი მაინც არ ისვენებდა, იცინოდა, გროვდებოდა ქუჩაში.

უკვირდა გოროდოვის, რა ნახეს ჩემში ასეთი სასაცილო და რაღა მაინცდამაინც ზურგიდან მივლიანო.

ბოლოს იფიქრა, ალბათ ზურგიდან უნდათ წამომეპარონ და რაიმე უხამსი ამიტეხონო, ამიტომ ჯარასავით დატრიალდა გოროდოვო და „ლეკურიც“ მიმოიქნია.

ხალხის ხარხარს ბოლო არ ჰქონდა.

ამ დროს მოვიდა ვილაც პოლიციელის ტანსაცმელში გამოწყობილი და დორბლმორეულმა გოროდოვის მიაფურთხა სახეში.

— Чучело а не человек! — მიაძახა და პროკლამაცია მოგლიჯა ზურგიდან.

გოროდოვის თვალები გაუფართოვდა, უფროსს გაეჯგვიმა...
ი. ლისაზვილი

ნახ. ო. კოქიაშვილისა

სასაუბლოზე

— პირველად აქედან დავიწყეთ საფლავის კურთხევა, თქვენო უწმინდესობაგ, ამ მთავრობას ყველაზე მეტი სტაჟი აქვს გარდაცვალებიდან!

„...პოლონეთსა და რუსეთს შორის მტრობამ ადგილი დაუთმო მათ შორის მეგობრობას, ხოლო პოლონეთს, თანამედროვე დემოკრატიულ პოლონეთს, აღარ სურს სათამაშო ბურთი იყოს უცხოელთა ხელში. მე მგონია, რომ სწორედ ამ გარემოებით არის გაჭაერებული ბ-ნი ჩერჩილი და ამით არის გამოწვეული მისი უხეში და უტაქტო გადაწყვეტა პოლონეთის წინააღმდეგ. ხუმრობა ხომ არ არის: მას არ აძლევენ საშუალებას, რომ სხვის ხარჯზე ითამაშოს“.

ი. ბ. სტალინის მიერ წარმოებული
ინტერვიუდან „პრავდის“ კორესპონდენტთან ბ-ნ ჩერჩილის სიტყვები გამო

მხრალზე დაჩაენილი თავდასხმელები

იყო ლორდი უინსტონი, თავდასხმელი ფეხბურთელი, ბურთად ჰქონდა პოლონეთი—ძველთა-ძველი, ფერუცველელი.

მაგრამ, როცა პოლონეთში გაიმარჯვა ხალხის ნებამ, პოლონეთი აღარ აჰყვება სერ ჩერჩილის ახირებას.

ბურთის ნაცვლად—მუშტი დახვდა, რა ჰქნას, ვეღარ სტაცა ხელი, ბრაზისაგან გულზე სკდება შერცხვენილი თავდასხმელი.

„მე დარწმუნებული ვარ, რომ არც ერები და არც მათი არმიები არ ესწრაფვიან ახად ომს,—მათ სურთ მშვიდობიანობა და ესწრაფვიან მშვიდობიანობის უზრუნველყოფას. მაშასადამე, „ახლანდელი შიში ომისა“ ამ მხრივ როდია გამოწვეული, მე ვფიქრობ, რომ „ახლანდელი შიში ომისა“ გამოწვეულია ზოგიერთი იმ პოლიტიკური ჯგუფის მოქმედებით, რომლებიც ახალი ომის პროპაგანდას ეწევიან და, ამრიგად, უთანხმოებისა და რწმენის უქონლობის თესვს სთესავენ“

ი. ბ. სტალინის

პასუხიდან „ახოშიეიტელ პრესის“ კორესპონდენტისადმი 1946 წლის 22 მარტს

ნახ გ. ლომიძისა

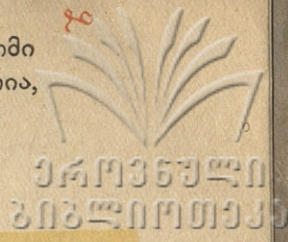
ნაგაზებნი და ქაჩაქვანი

დაგეშილი ნაგაზების ცოფიანი ხროვა ძველი, მთვარეს უყვებს, შუქს ღორბლს ესვრის, უკუნეთის მოსწონს ბნელი! „ომი, ომი!“—გალმუიან,

თვალდამწვარნი ჩვენის მზითა! მაგრამ ჩარხი ისტორიის როდი ბრუნავს მათი ცლითა, ძალდი ჰყეფს და ქარავანი მაინც მიდის თავის გზითა!

„ჩვენ ვემხრობით მშვიდობას, ჩვენ ვემხრობით ყველა ისეთი ნაბიჯის გამოაშკარავებას, რომლებსაც ომი მოსდევს, რაგინდ პაციფისტური აღმებნათაც იყონ ისინი დაფარული. ერთა ღიგა იქნება ეს თუ ღოკარნო—სუდ ერთია, ჩვენ აღმით ვერ მოგვატყუებენ, ხმაურით ვერ შეგვაშინებენ“.

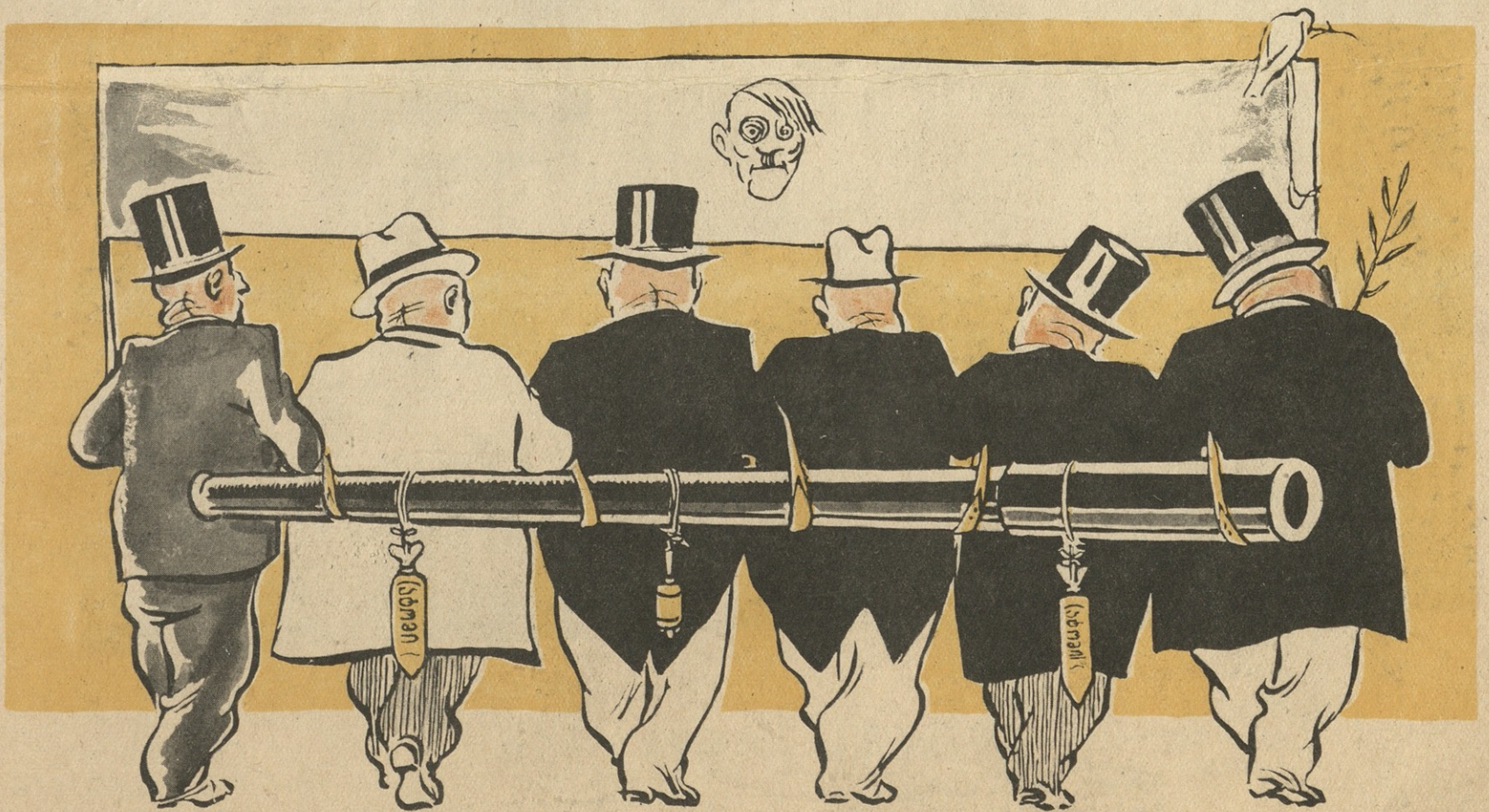
ი. ბ. სტალინი. თხზულებანი, ტ. 7, გვ. 326

ნილაბით მოთამაშენი

უკულმართობის ნილაბით
ფარავენ თავის ფლიდობას,

თავს კრავად მოგაჩვენებენ
და ლალადებენ მშვიდობას!

ნახ. დონისა

მაგრამ მაცდური თამაში
ადვილი მისახვედრია:

ნილაბი—მშვიდობას გამცნებს,
ნილაბს ჩამოვლეჯ — ომია!

ჭაობის ბინარეანი

ხედავთ, ჭაობში რამდენი
 მცენარე მოჩანს ახალი,
 ზოგს ატომ-ბომბი მოუხვამს,
 ზოგს—სისხლიანი ფარსმალი.

ხმამალა ვააქვთ ყოყინი,
 მყრალი ჭაობი ალაღებთ,
 ახალი ომი სწყურიათ
 სისხლის მოყვარულ ბაყაყებს.

ძია სემის საახალწლო სიზმარი

ახალი წლის წინა ღამეს ძია სემი ადრე დაწვა, ეგებ სასიხარულო სიზმარი ენახო. დაწვა. მაგრამ მიძაველი წლით უმადურს ძილი არ ეკარებოდა, ბორგავდა, გმინავდა. ვერ ისვენებდა. ბოლოს. როგორც იქნა თვალები მილულა...

და აი, სიზმარში იმ ცათამბჯენში ამოკყო თავი. რომლიდანაც ფორესტოლმა „გმირული“ ნახტომი გააკეთა. ერთბაშად ცა ჩამოხვდა, ატყდა ჭექა-ქუხილი. წამოვიდა კოკისპირული წვიმა. შეშინებული ძია კარებს მიჩერებოდა. ვიღაცას მოელოდა და არ იცოდა ვის მოელოდა. მართლაც გაიღო კარი და ჩასუქებული უინსტონი შემოვიდა. სულმოუთქმელად ქშინავდა. შავ საწვიმარზე წყალი ჩამოდიოდა, ხოლო სახეზე ჭირის ოფლი ღვარად სდიოდა.

ვილუპებით. სერ...წყალში ჩაცვივდა ჩვენი ყველა ღონისძიება... ველარაფერი

გვიშველის. — ნაწყვეტ-ნაწყვეტ ლულულულებდა სასოწარკვეთილი უინსტონი, — აკი ვამბობდი — არ ველოდოთ იმას, თუ რა მოხდება მეთქი. არ დამიჯერეს... საბჭოთა კავშირი... ატომური იარაღი... კომუნიზმის საფრთხე!...

— დამშვიდდი მეგობარო, — მიმართა უინსტონს სემმა, — სანამ შენ ცოცხალი ხარ, ომის იმედი არ გამიქრება. დაჯექი, საამო რამ მითხარი, წუთით გულს დარდი გადვიყაროთ.

კვლავ იჭექა. მეგობრები გაფითრდნენ. ახლა ისინი ნამდვილ ჭექა-ქუხილზე როდი ფიქრობდნენ, ატომური ბომბი ელანდებოდათ.

ისევ გაიღო კარი და რალაც სასწაულით გაჰღარავებული. ჩამომხმარი ფიურერი შემოვიდა. მან ირონიულად გადახედა უინსტონს და ხელი გაუწოდა სემს. მასპინძელს გააერქოლა, არაჩვეულებრივი შიში და სიცივე

შეიგრძნო. მაინც თავაზიანობა გამოიჩინა და სტუმარს მიმართა:

— მობრძანდით, მეგობარო, დიდად გწუხებართ. რომ უგულვებელვყავით თქვენი სამსახურება კომუნიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში. მაგრამ ჩვენ გამოვისყიდით დანაშაულს. თქვენს გენერლებს თვალისჩინივით ვუფრთხილდებით, ვცდილობთ დასავლეთ გერმანიაში ავალორძინოთ ფაშიზმი.

— „მაინ კამპფ“... „მაინ კამპფ“... სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, — ამბობს ფიურერი, — ფაქტია, რომ ჩვენ ყველანი შევცდით. ჯერ ორას მილიონიანმა ხალხმა რა მიყო და ახლა 800 მილიონი ირაზმება ომის წინააღმდეგ. მე ჩვეულებრივ ბომბებს ვერ გავუძელი და ახლა ატომურ ბომბს ვინ გაუძლებს? მინდა მოვავიწყოთ ჩემი ბედი და გირჩიოთ ძია სემ, სადმე მიუვალ მთის ფერდობზე, სადაც არ არის მოსალოდნელი ატომური ბომბის ჩამოყრა, აიგეთ ციხე-კოშკი, დამიჯერეთ, გამოვადგებათ!..

მასპინძელი შიშმა აიტანა... გარეთ კვლავ წვიმდა, დროგამოშვებით გრგვინვა ისმოდა. ოთახში ფორესტოლი შემოვიდა. მას ამღვრეული თვალები და მრისხანე გამომეტყველება ჰქონდა.

— მოხარული ვარ, რომ ერთად გხედავთ ჩემს ყოფილ სადგომში, — მიმართა მან იქ მყოფთ, — როგორ მოძებნეთ ერთმანეთი? მაგრამ გული გულს იცნობს, სიყვარული მკვდარს გააცოცხლებს... მოვედი, რომ გაუწყოთ ახალი ამბები, მოგცეთ რჩევა-დარიგება.

— თქვენ ბედნიერი ხართ, კიდევ იოლად გადარჩით, — მიმართა მან ფიურერს, — თქვენ კი სერ, — უთხრა უინსტონს, — რუსეთის დაუძინებელი მტერო და ახალი ომის მედროშე, ვწუხებარ, რომ სიხარული არ გიწერიათ. თქვენ მე დამცინოდით; — მშიშარას მეძახდით... ახლა თქვენც გეშინოდეთ. დაგჭირდება ჩემი მეთოდის გამოყენება. უნდა გაცნობოთ, — ფორესტოლმა ხმას აუწია, — საბჭოთა თვითმფრინავები ჰორიზონტზე გამოჩნდნენ, საცა ატომურ ბომბს დაგვაყრიან. მოემზადეთ!..

ამ ცნობამ დიდი შეშფოთება გამოიწვია. ყველანი დაიბნენ, აცახცახდნენ, არ იცოდნენ რა ექნათ. ამ დროს კვლავ გაიელვა, გაისმა მრისხანე გრგვინვა...

— აი, ხომ გითხარით, — შესძახა ფორესტოლმა, — მომყევით!.. — გამატერია ფანჯარა და გადაეშვა. ძია სემს ფიქრის დრო არ ჰქონდა. თვალი დახუჭა და ფორესტოლს მიჰყვა. მიდის ძია სემი და გული ღამის გაუსკდეს. მიდის ღრიალით. აი, გაუსწორდა მეხუთე სართულს და თვალი გაახილა... ფორესტოლი არსად ჩანს, არც უინსტონია, არც ფიურერი...

გაეხარდა რომ ყველაფერი სიზმარი აღმოჩნდა. მაგრამ სიხარული მარტოობის უსიამოვნო გრძობამ დაუჩრდილა: მისი ერთგული მეგობრები ფიურერი, ჩერჩილი და ფორესტოლი მასთან აღარ იყვნენ.

ა. ჩავლითვილი

სარედაქციო კოლეგია: გრ. აბაშიძე (პ. მგ. რედაქტორი), აკ. ბელიაშვილი, ი. გრიშაშვილი, უ. ჯაფარიძე, კ. კალაძე, ი. ნონეშვილი (პ. მგ. რედაქტორის მოადგილე), ს. ფაშალიშვილი.

თბილისი. სატირიკო-იუმორისტისკიი ჟურნალი „ნიანგი“. რედაქციის მისამართი: ლენინის ქ. № 14. ტელ. 3-10-49.

ხელმოწ. დასაბ. 1950 წ. 2/1. ტექსტი აწუობილია ლ. პ. ბერის სახ. პოლიგრაფკომბინატ „კრემუნისის“ სტამბაში. შვკ. №, 1613. ლენინის ქ. № 14. დაბეჭდილია სტამბა „ხარია ვოსტოკას“ ოფსეტმანქანაზე, შვკ. № 2. თბილისი, რუსთაველის გამზ. № 42. გაშვ. № 1. ტირ. 11000 უ. 00306

„... მძღვრად ზვირთდება პროლეტარიატის გულისწყრომის ზღვა და სუდ უფრო მრისხანედ უტევს კაპიტალიზმის მერყევ ბურჭებს“.

ი. ბ. სტალინი. თხზულებანი, ტომი II